

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 121 stemmer (S, KF, V, SF, CD,
RV og KRF) mod 8 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsmini-
steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 175:

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-
miljø.*

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 14/1 93. Første behandling 12/2
93. Betænkning 24/3 93. Anden behandling
30/3 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 121 stemmer (S, KF, V, SF, CD,
RV og KRF) mod 8 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsmini-
steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 200:

*Forslag til lov om ændring af lov om statstil-
skud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger
og fritidsboliger. (Højere tilskudsprocent).*

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 24/2 93. Første behandling 12/3
93. Betænkning 25/3 93. Anden behandling
30/3 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 122 stemmer (S, KF, V, SF, CD,
RV og KRF) mod 8 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsmini-
steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

**11) Anden (sidste) behandling af beslutningsfor-
slag nr. B 79:**

*Forslag til folketingsbeslutning om at øge sik-
kerheden hos det danske personel ved FN's
fredsbevarende styrke i det forhenværende Jugo-
slavien (UNPROFOR) samt udvide det danske
bidrag til UNPROFOR's hovedkvarterskom-
pagni i Bosnien-Hercegovina.*

Af forsvarsministeren (Hans Hækkerup).
(Fremsat 23/3 93. Første behandling 25/3
93. Betænkning 30/3 93).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betæn-
ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet
ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhand-
ling.

*Forhandling***Ove Fich (S):**

Når jeg tager ordet til det ændringsforslag,
som Fremskridtspartiet har stillet, er det, fordi
jeg ikke forstår det.

Fremskridtspartiet skriver i sine bemærknin-
ger, at de ikke ønsker, at der skal sendes dan-
ske soldater til Bosnien-Hercegovina. Derpå
fremsætter de et ændringsforslag, som betyder,
at de 13 soldater, FN har anmodet om, ikke
kan sendes til Bosnien-Hercegovina, men de
17 andre, som vi på eget initiativ her i Folke-
tinget er ved at træffe beslutning om, synes
Fremskridtspartiet åbenbart godt at vi kan sen-
de til Bosnien-Hercegovina, for det har Frem-
skridtspartiet ikke stillet ændringsforslag om.

[Ove Fich]

Jeg spørger derfor: Hvor er logikken hos Fremskridtspartiet i denne sag?

Svend Aage Jensby (V):

I Venstre deler vi fuldstændig hr. Ove Fichs betragtninger med hensyn til Fremskridtspartiets ændringsforslag. Det forekommer os uforståeligt.

Der næst vil jeg sige, at det glæder os i Venstre, at så stort et antal partier står bag forsvarsministerens beslutningsforslag. Det er dejligt at se, at både SF og De Radikale er enige i forslaget. Der er alligevel – når jeg nu opholder mig ved De Radikale – kommet noget godt ud af regeringsdannelsen.

Så vil jeg spørge forsvarsministeren, om det vil være muligt at få en redegørelse for, om der er noget nyt med hensyn til finansieringen fra FN's side. Det tror jeg vil være nyttigt at få afklaret lige inden afstemningen.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal tilslutte mig den socialdemokratiske ordførers undren over Fremskridtspartiets ændringsforslag og sige, at når SF støtter det foreliggende forslag, skyldes det ikke, at vi ikke stadig er dybt skeptiske med hensyn til det mandat, som styrken i Bosnien-Hercegovina arbejder under. Men når situationen er den, at et flertal i Folketinget har besluttet sig til at udsende denne styrke og lade den arbejde under dette mandat, har vi også som Folketing en forpligtelse til at sørge for, at det kan foregå under de sikreste og mest rimelige forhold.

Vi har i vores betænkning bidrag udtrykt undren over ønsket om på nuværende tidspunkt at få udstyret styrken i Kroatien, som SF hele tiden har støttet, med panserværnsgranater og morterer, men vi har taget de oplysninger, som forsvarsministeren er kommet med her i salen, til efterretning. Forsvarsministeren oplyste, at den værst tænkelige situation, man kunne forestille sig disse våben anvendt i, var en situation, hvor den danske styrke ville være under beskydning i et forsøg på at gennemføre en evakuering.

Vi stemmer derfor for dette forslag i sikker forvisning om og tiltro til, at der ikke er tale om et forsøg på at udvide eller ændre mandataet for styrken i Kroatien ad bagevejen, og at Danmarks deltagelse ikke på nogen måde kan ses som et skridt i retning af en dansk deltagel-

se i en større landkrigsoperation i det tidligere Jugoslavien – noget, som vi i SF stadig væk ser på med den allerstørste bekymring.

Sikkerheden for styrkerne i det tidligere Jugoslavien er utrolig væsentlig også i forhold til en senere eventuel udvidelse af konflikten, for vi må huske én ting: Ved at sende styrkerne af sted for at udføre deres nødvendige og vigtige arbejde har vi samtidig gjort en række danske statsborgere i uniform til mulige gidsler i en eventuel konflikt, og derfor påhviler det efter vores opfattelse det samlede Folketing at gøre alt, hvad der er muligt, for at sikre styrkens muligheder for at udøve sine operationer med de mindst mulige tab og helst naturligvis helt uden tab af menneskeliv.

Vi har bemærket os, at forsvarsministeren allerede i pressen har udtalt, at det er et rent held, at der ikke er sket tab inden for styrken i Bosnien-Hercegovina. Det er en opfattelse, som vi deler; vi håber, at det fortsat kan komme til at forholde sig på den måde, og SF's stemmer skal i hvert fald ikke mangle for at sikre de mennesker, som dette Folketing har sendt af sted til at løse en meget, meget vanskelig opgave.

Formanden:

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at støjniveauet er for højt. Jeg vil henstille, at samtalegrupperne ophører med at eksistere.

Annette Just (FP):

Jeg forstår, at hr. Ove Fich har vanskeligt ved at læse vores betænkning bidrag. Det gør mig selvfølgelig ondt, at en så begavet herre har så vanskeligt ved at forstå, at Fremskridtspartiet selvfølgelig kan gå ind for de af FN's styrker, der er sat ind i en fredsbevarende situation, men ikke, når det drejer sig om en freds-skabende situation. Vi har hele tiden været modstandere af, at vi sendte gode, danske soldater, som er trænet til at klare et eventuelt angreb på Danmark eller NATO, ind i en direkte krigszone, hvor man ikke kan se forskel på ven og fjende, fordi det er en borgerkrig, vi taler om.

Vi havde en lang debat om det, dengang de første skulle sendes til Bosnien-Hercegovina, og det håber jeg hr. Ove Fich kan huske. Vi brugte ikke blot store ord, men appellerede gevaldigt til forståelsen af, hvad det er, FN skal kunne gøre.

[Annette Just]

Når nu hr. Ove Fich spørger, hvordan i alverdens riger og lande kan det være, at Fremskridtspartiet går imod sådan en lille bitte udvidelse i Bosnien-Hercegovina, kan jeg svare, at det ikke er størrelsen, det kommer an på. Det er ligegyldigt for os, om der er tale om at udvide med 1 mand, 13 mand eller 2.000 mand. Det drejer sig om, at vi principielt ikke går ind for at sende danskuddannede soldater ind midt i en borgerkrig, som vi ved vil eskalere inden for de nærmeste uger, fordi man nu skal til at sikre, at fly fra Serbien ikke går ind over Bosnien-Hercegovina. Det kan hr. Ove Fich da ikke være uvidende om; det nægter jeg at tro.

Derfor er det helt naturligt, at Fremskridtspartiet stiller dette ændringsforslag. Selvfølgelig skal vi gøre vores bedste for maksimalt at sikre det mandskab, som Danmark har i FN-styrkerne i Kroatien, for at sidde i en fredsbevarende styrke i Kroatien er en urolig post.

Vi havde gerne set, at hele den danske styrke i Bosnien-Hercegovina blev trukket tilbage; det er bare ikke det, der er spørgsmålet her. Spørgsmålet er, om man skal udvide eller ej, og så siger vi: Vi skal i hvert fald ikke udvide, men vi vil gerne være med til at sikre dem, der er i de fredsbevarende styrker. Vi vil ikke være med i den fredsskabende styrke – eller sagt på et mere almindeligt dansk: Vi vil ikke sende danske gode soldater midt ind i en borgerkrig, hvor man ikke kan se, hvem der er ven, og hvem der er fjende. Det eneste, der er sikkert, er, at krigen vil eskalere.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg tror ikke, fru Annette Just var til stede i salen, da jeg stillede mit spørgsmål, for alt det, der netop blev sagt, har vi hørt før.

Det, der var mit spørgsmål, var, hvordan det kan være, at Fremskridtspartiet, når de skriver, de ikke vil sende danske soldater til Bosnien-Hercegovina, i realiteten accepterer at sende 17 mere.

Sagen er nemlig den, at det ligger i forslaget, at vi skal sende 30, og Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag om, at 13 af dem ikke skal sendes. I mit regnestykke bliver det til, at der vil komme 17 flere af sted; det går Fremskridtspartiet åbenbart ind for, og det er ikke i overensstemmelse med det, man skriver i be-

mærkningerne. Derfor mit enkle spørgsmål: Hvordan kan det hænge sammen hos Fremskridtspartiet? Og det var ikke det, fru Annette Just svarede på.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fremskridtspartiet siger i betænkningen, og fru Annette Just siger her fra talerstolen, at hun ikke kan acceptere, at danske soldater sendes til Bosnien, fordi der er en borgerkrig i gang. Det er et klart standpunkt. Jeg forstår det ikke, fordi når man ikke kan acceptere dét, så betyder det jo samtidig, at fru Annette Just og Fremskridtspartiet accepterer, at tusinder og atter tusinder fuldstændig uskyldige dør i området; mænd, kvinder, unge og gamle dør af sult.

Formålet med at sende danske soldater, franske, engelske, canadiske og andre til Bosnien er at søge at bringe humanitær hjælp frem til nogle områder, hvor man i øjeblikket systematisk prøver på at dræbe civilbefolkningen bl.a. ved at sulte dem ihjel. Er det ikke en god og en rigtig opgave også for danske soldater at deltage i? Jeg synes det, og derfor synes jeg altså, at når man ikke kan acceptere det, så accepterer man i hvert fald, at der dagligt dør mennesker, der er uskyldige. Det er konsekvensen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg forstår, at hr. Helge Adam Møller og jeg har en forskellig opfattelse af, hvad man kan kræve af en dansk soldat. Jeg mener, det er helt naturligt, at man kan kræve, at en dansk soldat er med til at forsvare Danmark og NATO-området, men vi var modstandere af, at NATO blev udvidet til out of area; det ved hr. Helga Adam Møller også udmærket godt.

Fremskridtspartiet kan acceptere, at danske soldater bruges i FN-styrker, når der er tale om en fredsbevarende mission, det tror jeg også er gået op for både hr. Ove Fich og hr. Helge Adam Møller. Men vi har hele tiden været modstandere af at sende danske soldater ind i deciderede borgerkrigszoner med alle de ulemper, det har, hvor man ikke kan se, hvem der er hvem osv. Jeg skal ikke gentage dét.

[Annette Just]

Vi ønsker ikke at udvide FN-mandatet til at gå ind og bekæmpe en borgerkrig; vi ønsker, det skal være en fredsbevarende organisation, og det er dét, vi har lagt vægt på i ændringsforslaget. Vi ønsker også sikkerhed for dem, der er sendt ud i den fredsbevarende mission, som mange gange også kan være utrolig farlig og ubehagelig. Men når hr. Helge Adam Møller spørger, om vi da vil lade folk ligge og dø og sådan noget, så må jeg sige: Der er altså begrænsninger for, hvad danske soldater kan og skal og er uddannet til.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning. Og det er fortsat ændringsforslaget, vi behandler.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vedrørende ændringsforslaget – om vi altså skal sende danske soldater til Bosnien eller vi ikke skal, eller her skal udvide antallet og sikre de danske soldater, der er i Bosnien – så kan jeg forstå, at det, det drejer sig om mellem Fremskridtspartiet og Det Konservative Folkeparti, simpelt hen er en forskel i menneskesyn. Det har ikke noget specielt med soldater at gøre.

Vi synes, det er rigtigt, at nogle mennesker – og her er soldater altså de mest egnede, fordi de har uddannelsen – at danske borgere, her danske soldater, hjælper mennesker i nød. Og det ønsker vi at gøre i det omfang, vi har ressourcer og mulighed for det, uanset om det sker i Afrika, i Sydamerika eller i Bosnien. Det må da være rigtigt at hjælpe mennesker i nød, som uforvarende er bragt i den situation.

Der er ikke tale om, at danske soldater skal bekæmpe en borgerkrig. Nej, danske soldater skal sammen med andre hjælpe til at hindre, at resultaterne af borgerkrigen betyder, at tusinder af uskyldige mennesker dør sultedøden. Det er en humanitær hjælpeaktion, og det synes vi altså er rigtigt ud fra en medmenneskelig holdning. Fremskridtspartiet har en anden holdning. Det accepterer vi, men vi anerkender og forstår den ikke.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om det konservative kontra Fremskridtspartiets menneskesyn.

Men jeg vil gerne spørge fru Annette Just om en ting: Både SF og Fremskridtspartiet stemte imod udsendelsen af styrken til Bosnien-Hercegovina. Fru Annette Just siger nu heroppefra, at man fra Fremskridtspartiets side – sådan må jeg forstå det, selv om det ikke er det, ændringsforslaget handler om – kun er interesseret i at sørge for sikkerhed for folk, der er udsendt i fredsbevarende operationer.

Hvad med de mennesker, som et flertal i Folketinget imod SF's og Fremskridtspartiets stemmer har sendt til Bosnien-Hercegovina? Skal de bare lades i stikken? SF og Fremskridtspartiet var ikke enige i, at de skulle sendes afsted, men skal vi så bare vaske vores hænder og sige, at de kan sejle deres egen sø, det har vi ikke noget med at gøre? Er det Fremskridtspartiets politik over for de mennesker?

Det forekommer mig vanskeligt at forsvare, men jeg vil da gerne i tolerancens navn høre fru Annette Just gøre et forsøg på det.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det kunne være fristende at gå ind i den mere principielle debat. Det vil jeg vente med, til vi kommer til selve lovforslaget, nu er det ændringsforslaget, det gælder.

Her vil jeg sige, at det er glædeligt, at Fremskridtspartiet vil være med til at sende 17 mand ekstra til Bosnien-Hercegovina for at styrke sikkerheden hos vores soldater dér. Det er nemlig konsekvensen af punkt 1 i beslutningsforslaget. Vi beklager så, at Fremskridtspartiet ikke vil være med til også at sende de 13, som FN har anmodet om under punkt 2 i beslutningsforslaget.

Men vi glæder os over Fremskridtspartiets indstilling til at sende i det mindste 17 mand ekstra til Bosnien-Hercegovina.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så lykkedes det nu, og selv hr. Ove Fich fattede, hvad det drejede sig om.

Til det, der drejer sig om sikkerheden for dem, der allerede er sendt derned, siger Frem-

[Annette Just]

skridtspartiet: De er sendt ned, så lad os nu da i det mindste hjælpe dem, der er der. Men vi vil ikke være med til en udvidelse, og udvidelsen ligger altså på de 13. Det er et fjollet tal, men det er et principielt tal, som FN har bedt om, og dertil siger vi: Vi vil ikke være med. Ligesom vi ikke ville være med i første omgang, vil vi ikke være med til at udvide det.

Vi har sagt gang på gang, at de, der allerede er sendt af sted, selvfølgelig skal have så god en sikkerhed som overhovedet muligt, hvilket også har bevirket, at vi ikke blot i forbindelse med dette forslag, men også i Finansudvalget hele tiden har sagt ja til øget sikkerhedsudstyr til de soldater, der er sendt af sted, for selvfølgelig skal de ikke ende med at stå med en høtyv, mens de andre står med maskingeværer.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 8 stemte for, 113 imod.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Ove Fich (S):

Jeg vil gerne først udtrykke min glæde over, at syv partier her i Folketinget nu står bag den øgede sikkerhed for de danske soldater såvel i Kroatien som Bosnien-Hercegovina. Vi ved alle, at det er en alvorlig situation, og vi ved alle, at det er vigtigt at sikre dem så godt som muligt.

Jeg vil også gerne udtrykke min glæde over, at selv Fremskridtspartiet går med til at udsende 117 ud af de 130 soldater, som det her handler om. Vi nærmer os noget nær en konsensus her i salen om denne sag, og det glæder mig naturligvis meget.

På den baggrund vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet støtter forslaget.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg vil gerne først takke de ordførere, som har støttet forslaget. Der er jo bare siden førstebehandlingen her i folketingsalen sket mange ting.

Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, spurgte til finansieringen, og siden førstebehandlingen sidste torsdag har FN's Sikkerhedsråd i forgårs, den 30. marts, enstemmigt vedtaget at forlænge mandatet for UNPROFOR indtil udgangen af juni 1993. Samtidig overgår hele UNPROFOR til delvis finansiering efter pålignede bidrag. Dette var forventet af regeringen, og det havde vi taget højde for i bemærkningerne til beslutningsforslaget, så det eventuelle problem er altså løst.

Siden førstebehandlingen har FN endvidere over for den danske mission ved FN's hovedkvarter i New York mundtligt tilkendegivet, at der i FN var enighed om at give den ønskede tilladelse til tilførsel af ekstra personel og materiel, og vi forventer en skriftlig bekræftelse i løbet af kort tid.

Som bekendt vedtog Sikkerhedsrådet i nat en resolution, der iværksætter håndhævelsen med militære magtmidler af flyveforbudet over Bosnien-Hercegovina – det flyveforbud, der blev vedtaget i oktober 1992. Resolutionen indeholder dog en såkaldt grace-periode på 14 dage, inden håndhævelsen træder i kraft. Set i lyset af det begrænsede antal flyvninger med kampfly i månederne siden vedtagelsen af det militære flyveforbud er den nye resolution i overvejende grad et politisk signal til de stridende parter og primært til serberne, der oftest har overtrådt forbudet.

Hvis de bosniske serbere underskriver Vance-Owen-planen, så er det klart, at no-fly-zonens håndhævelse vil indgå i fredsplanens implementering i øvrigt. Vi kan jo ikke med sikkerhed vide, hvorledes de stridende parter vil reagere på nedskydning af fly eller helikoptere, men muligheden af reaktioner over for FN-personellet på landjorden kan ikke udelukkes, og det har været et væsentligt punkt i vores overvejelser om, hvilke tiltag vi burde iværksætte for at øge sikkerheden for vort personel ved UNPROFOR.

De danske styrker vil som nævnt under førstebehandlingen blive sendt af sted hurtigst muligt og kan være på plads i området i løbet af april. Ankomsten til området vil blive nøje koordineret med FN.

Jeg vil også gerne sige et par bemærkninger til SF's ordfører, hr. Pelle Voigt. SF har i betænkningen til B 79 udtrykt, at det er afgørende for deres tilslutning til beslutningsforslaget,

[Forsvarsministeren]

at kapaciteten ikke må anvendes som led i en udvidelse af styrkens mandat, men udelukkende til selvforsvar. Jeg kan bekræfte, at dette er tilfældet. I Sikkerhedsrådets resolution nr. 807 af 19. februar 1993, hvori der anmodes om at tilføre styrken de nødvendige defensive foranstaltninger, anføres det i præamblen udtrykkeligt, at resolutionen sigter på at tilsi- kRE UNPROFOR's sikkerhed. I generalsekretærens rapport af 25. marts 1993 i forlængelse af ovennævnte resolution omtales alene en forlængelse af UNPROFOR's nuværende mandat og ikke en udvidelse af dette. I Sikkerhedsrådets resolution, der blev enstemmig vedtaget den 30. marts 1993, endosseredes generalsekretærens netop omtalte rapport. I præamblen udtrykkes, at FN er besluttet på at sikre bevægelsesfriheden og sikkerheden for alle dele af UNPROFOR, dvs. styrkerne i såvel Kroatien, Bosnien-Hercegovina som Makedonien.

Der er altså ikke tale om en udvidelse af styrkens mandat, men alene en forlængelse. Der åbnes dog i resolutionen op for en gen- vurdering af mandatet i lyset af en eventuel håndhævelse af Vance-Owen-planen. Såfremt en udvidelse af styrkens mandat med hensyn til magtanvendelse senere skulle komme på tale, vil dette naturligvis kræve en ny politisk beslutning.

Lad mig til slut takke for den velvillige modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg vil godt sige, at jeg især finder det positivt, at SF vil være med til at bære ansvaret for denne beslutning. Jeg opfatter det som et vigtigt nybrud, og for mig er det utrolig vigtigt, at der er en bred opbakning her i Folketinget til at beskytte vort udsendte personel bedst muligt.

Jeg har også lyttet med interesse til fru Annette Justs argumentation. Jeg havde lidt svært ved at finde hoved og hale i den, men når jeg gør den op, må jeg i hvert fald konstatere, at vi nu er i den situation, at der kun er ét parti tilbage i hængekøjen her i Folketinget, og det er Fremskridtspartiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Forslaget til folketingsbeslutning**

vedtoges, idet 116 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) stemte for, 8 (FP) imod; 1 (Helen Jørgensen (S)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Dette vil nu blive meddelt forsvarsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap.

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).

(Fremsat 10/2 93. Første behandling 23/2 93. Betænkning 25/3 93).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Åagaard (KF):**

Jeg vil gerne anmode om, at dette lovforslag efter andenbehandlingen bliver henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Og så påstår man, at ikke noget af det, der sker i denne sal, påvirker Tingets medlemmer!

Jeg er utrolig glad for, at det er gået op for Det Konservative Folkeparti, at det ændringsforslag, Fremskridtspartiet her har stillet, ikke er et ændringsforslag, man bare uden videre skal stemme ned, uden at man er klar over, hvad konsekvenserne er, og hvad ændringsforslaget betyder.

Inden det går op i udvalget, vil jeg gerne forklare regeringen, hvad det i grunden drejer sig om. Det drejer sig om, at Folketinget under den tidligere regering besluttede, at alle plejehjem her i Danmark, hvis de skal moderniseres eller bare bygges lidt om, må blive til ældreboliger, og så må de finansieres efter lov om ældreboliger.

Det har betydet, at kommunalbestyrelserne rundt omkring i landet bagefter har besluttet – også ud fra økonomisk kassetænkning for